

AUGUST 2020

SVETLO MÁRIINO

Prinášať Ježiša – svetlo Máriino

„...láska vždy víťazí,
zvlášť teraz,
keď sú kríž a viera
odmietnuté...”

(viac na str. 3)

V tomto čísle nájdete:

<i>Posolstvá Panny Márie, Kráľovnej pokoja</i>	3
<i>Úvahy pre modlitbové skupiny</i>	4 - 9
<i>Posolstvá na tému: Vezmite do rúk kríž</i>	10
<i>Prvá sobota v mesiaci</i>	11
<i>Páter Slavko Barbarič: Kto je meradlom?</i>	12 - 15
<i>Svedectvo: Zalúbenosť a čo ďalej?</i>	16 - 19
<i>Oznamy</i>	20

INTERNETOVÝ ČASOPIS SVETLO MÁRIINO

Je mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino. Vychádza pred prvou sobotou v mesiaci.

Prihlásenie k odberu časopisu: www.svetlomariino.sk Kontakt: gospa3@gmail.com

PRVÁ SOBOTA V MESIACI – deň, keď sa duchovne spájame; modlíme sa ruženec, rozjímame nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjímame nad témami v časopise Svetlo Máriino.

„Drahé deti! V tomto nepokojnom čase, keď diabol žne duše, aby ich pritiahol k sebe, pozývam vás k vytrvalej modlitbe, aby ste v modlitbe odkryli Boha lásky a nádeje. Deti moje, vezmite do rúk kríž. Nech je pre vás on povzbudením, že láska vždy víťazí, zvlášť teraz, keď sú kríž a viera odmietnuté. Vy buďte odrazom a príkladom svojho života, toho, že viera a nádej ešte žijú a že nový svet pokoja je možný. Som s vami a prihováram sa za vás pred mojim Synom Ježišom. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

*Posolstvo Panny Márie,
Kráľovnej pokoja, 25. júla 2020*

Úvahy pre modlitbové skupiny

V tomto nepokojnom čase vás pozývam k vytrvalej modlitbe

V histórii ľudstva bolo veľa období, ktoré by sme mohli nazvať „nepokojným časom“. Avšak ten, v ktorom žijeme dnes, je náš čas, takže je pre nás tým najdôležitejším, ktorý má vplyv na naše životy.

Páter HENRYK
JAWORSKI

Panna Mária, pokorná a skrytá, nás pozýva na misiu – zmeniť tento nepokojný čas na čas pokoja. Na základe Ježišovho prikázania vieme, že zdrojom pokoja je on sám, ale Panna Mária nás pozýva, aby sme vytrvali v modlitbe s ňou, pokornou služobnicou Pána. Znovu nám pripomína, aby sme si prostredníctvom „vytrvalej modlitby“ uvedomili, že Boh je láska a nádej. To znamená, že čím viac poznávame Boha, tým viac rastie naše poznanie, že on a len on sám nám môže dať trvalý pokoj. Len láska dáva pokoj a bez lásky nemôže nik získať trvalý pokoj. Iba v láske, ktorá sa zjavila v osobe Ježiša Krista, ktorá je od Boha a ktorá sama je Bohom. Táto vtelená láska vždy plodí nádej, ako čítame v liste apoštola Pavla: „A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali“ (Rim 5, 5).

Každý, kto tvrdil, že pokojná spoločnosť, pokojný svet sa dá vybudovať na základe poriadku alebo zodpovednosti, či dokonca múdrosti (v zmysle ľudského rozumu), neskôr dospel k záveru, že je to iba utópia, že na tomto základe sa pokoj nedá skutočne dosiahnuť.

Panna Mária nás opäť povzbudzuje, aby sme prevzali zodpovednosť za vytváranie pokoja prostredníctvom modlitby: nie hocijakou modlitbou, po ktorej nasleduje akýkoľvek pokoj, alebo iba pokoj, ale každodennou vytrvalou a kvalitnou modlitbou, ktorá naplňa celé srdce, modlitbou spojenou s obetou osobnej lásky. „Vezmite do rúk kríž“, a potom vaša obeta bude spojená s jeho obetou a zmení sa na lásku.

„Vezmite do rúk kríž“ – to znamená vstúpiť do duchovného boja, aby sme najskôr odstránili vlastné nedostatky a hriechy; znamená to zomierať svojej vôli vo všetkom hľadať Božiu vôľu a jej naplnenie, hľadať Boží plán a v ňom plány Panny Márie.

Samozrejme, „vziať kríž“, znamená súhlasiť so smrťou, lebo až potom dosiahneme víťazstvo, vzkriesenie. Ak neprijmeme kríž, zomrieme, no bez možnosti vzkriesenia! Pretože smrť bez kríža je zbytočnou smrťou, ktorá vedie k večnému odlúčeniu, večnej temnote.

Pre Máriu je toto „nepokojný čas“, pretože sú odmietané „kríž a viera (v Ježiša Krista)“. Pravú vieru nemožno oddeliť od kríža a kríž nemožno niest' bez viery. Preto nám Panna Mária ukazuje kríž ako znamenie a dôkaz skutočnej lásky. Vždy ju nájdeme blízko tohto kríža – ona je prvou, ktorá ho objala, pretože na ňom je láska, jej najdrahší Syn, Ježiš Kristus. On je zdrojom pravého pokoja!

***Modlime sa: Mária, neustále nám ukazuj na kríž svojho
Syna a pomáhaj nám ho brať do rúk, aby sme mohli
prostredníctvom vytrvalej modlitby budovať pokoj. Amen.***

Úvahy pre modlitbové skupiny

Láska vždy zvítazí

*Mária nám hovorí o nepokojnom čase,
v ktorom satan žne duše. Darí sa mu získať
veľký počet duší naraz a pritiahnuť ich k sebe.
Svet sa nachádza v čudnom i dramatickom
čase. Situácia nám pripomína evanjelióvú
scénu Ježišových učeníkov v loďke na
rozbúrenom mori pred stroskotaním.
Svet je v zmätku, neporiadku, v strachu o
život, v chaose a satan žne svoje obete.*

TERÉZIA
GAŽIOVÁ

Na Ježišovo slovo sa všetko zmenilo, nepokojné more utíchlo a nastal pokoj a bezpečie. To sa deje i s nami, keď sa modlíme s vierou. Náš Boh je Bohom nádeje a lásky. On je Pán i vládca života. V jeho rukách je i všetok nepokoj sveta. Keď sme s Ježišom, diabol nemá šancu, môžeme vytrhnúť duše z jeho rúk.

Ježiš nám i prostredníctvom zjavení Panny Márie v Medžugorí dáva na vedomie, že nespí a vie o tom, čo sa deje na zemi. Všetko je pod jeho kontrolou. Posiela nám Máriu. Ona nám dáva do rúk kormidlo v búrke nepokojných časov: „Vezmite do rúk kríž!“ Inými slovami volá nás držať v rukách dôkaz toho, že láska vždy zvíťazí. Ona má posledné slovo.

Pripomeňme si, že jeden z najdôležitejších úmyslov, za ktorý nás Mária v Medžugorí pozýva modliť sa je milovať Božou láskou.

Milovať vtedy, keď je ťažko milovať. Hovorí nám: „Nech sú vaše utrpenia zjednotené v jeho utrpení a láska zvíťazí.“ S kým si, taký si. Na koho pozeráš, na toho sa premeníš. Zahľadení na ukrižovanú lásku budeme jej odrazom budeme ju žiť a vydávať o nej svedectvo, tak ako nás tomu učí Mária:

„Modlite sa a milujte, drahé deti! S láskou môžete urobiť aj to, čo sa vám zdá nemožné... Apoštoli mojej lásky, rozmnožujte vieru v srdciach ľudí svojím príkladom, svojou modlitbou a milosrdnou láskou... Moje materinské srdce si praje, aby ste vy, apoštoli mojej lásky, boli maličkými svetlami sveta; aby ste svietili tam, kde chce zavládnuť tma; aby ste svojou modlitbou a láskou ukazovali pravú cestu, aby ste zachraňovali duše... dôverujte v Ježiša. Viem, že vám je ťažko, pretože okolo seba vidíte čoraz viac tmy. Deti moje, treba ju rozbiť modlitbou a láskou. Ten, kto sa modlí a miluje, nebojí sa, má nádej a milosrdnú lásku... Bud'te

príkladom milosrdnej lásky a nádeje. Vždy znovu sa modlite za čoraz viac lásky, pretože milosrdná láska prináša svetlo, ktoré rozbíja každú tmu, prináša môjho Syna.

Učme sa na všetko, čo sa deje okolo nás odpovedať modlitbou a láskou. V Máriinej škole vieme, že veľa od toho, čo sa stane závisí od našej modlitby. Modlitbou a pôstom môžeme zastaviť vojny i prírodné katastrofy. Modlitba koná zázraky v ľudských srdciach i vo svete.

Nebo nad Medžugorím je ešte stále otvorené, Mária prichádza z raja a chce tam priviesť všetky svoje deti. Jej materinské srdce bije pre celý svet. Uverme v silu modlitby s Máriou. Pomáhajme jej zachraňovať duše, vytvárať nový svet pokoja modlitbou, vierou, milosrdnou láskou.

Modlitba:

***Nebeský Otče, ďakujeme ti za Máriine zjavenia
v tomto nepokojnom čase. Prosíme ťa za dar vytrvalej
modlitby a lásky. Zjednotení so všetkými tvojimi
deťmi po celej zemi voláme: Božia láska, príd'.
Príd' do každého srdca človeka, nech každé ľudské
utrpenie bude spojené s Ježišovým, aby bolo zastavené
pôsobenie satana. Amen.***

Vezmite do rúk kríž

„...Ste stratení a neviete, čo je vašim cieľom. Vezmite kríž, pozerajte sa na Ježiša a nasledujte ho...” 25.2.2016

„...požívam vás, aby ste vzali do rúk kríž a rozmýšľali o Ježišových ranách. Proste Ježiša, aby uzdravil vaše rany, ktoré ste, milé deti, dostali v živote pre vaše hriechy alebo hriechy vašich rodičov...” 25.3.1997

„...požívam vás, aby ste zobrali do rúk kríž môjho milovaného Syna Ježiša a rozmýšľali o jeho utrpení a smrti. Nech sú vaše utrpenia zjednotené v jeho utrpení a láska zvíťazí...” 25.3.2013

Naše
spoločné
modlitbové
stretnutie
sa uskutoční
v sobotu
01.08.2020.

Tento mesiac sa budeme modliť
za chorých, aby mali odvahu prijať utrpenie
zjednotení s Ježišom za spásu sveta

KTO JE MERADLOM?

Ježiš odišiel na Olivovú horu. Ale zavčas ráno sa vrátil do chrámu a všetok ľud sa hrnul k nemu. Sadol si a učil ich. Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali mu: „Učiteľ, túto ženu pristihli priamo pri cudzoložstve. Mojžiš nám v zákone nariadil takéto ženy ukameňovať. Čo povieš ty?“ Ale to hovorili, aby ho pokúšali a mohli ho obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi.

Ale keď sa ho neprestávali vypytovať, vzpriamil sa a povedal im: „Kto z vás je bez hriechu, nech prvý hodí do nej kameň.“ A znovu sa zohol a písal po zemi. Ako to počuli, jeden po druhom – počnúc staršími – sa vytrácali, až zostal sám so ženou, čo stála v prostriedku. Ježiš sa vzpriamil a opýtal sa jej: „Žena, kde sú? Nik ťa neodsúdil?“ Ona odpovedala: „Nik, Pane.“ A Ježiš jej povedal: „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod'a už nehreš!“ (Jn 8, 1-11)

SLAVKO
BARBARIĆ,
OFM

Môžu sa vynoriť rôzne otázky: Ako môžem vedieť, čo je zmyslom života, čo je plnosťou života? V akom smere má človek rásť? Kto prináša posledné a najdôležitejšie meradlá pre zrelosť človeka? Sú to rodičia, Cirkev, národ, rodina, rehoľné spoločenstvo? Nevyvoláva práve táto otázka prvé spory, rozvody, vraždy, prenasledovania, neslobodu? Človek, jednotlivec alebo rodina, otec či matka, alebo spoločenstvo začnú druhým vyberať model, „strihať fazónu“, určovať pravidlá a vyznačovať hranice. Všetky vzbury mladých sa zakladajú práve na tejto záhadnej otázke: Kto mi určuje mieru alebo smer? Na začiatku sa na ňu môže odpovedať takto: Človeku neurčuje ani cestu, ani mieru človek. To nemôže urobiť ani jeho rodina, ani jeho spoločenstvo, ani národ, v ktorom žije, ani systém, ktorý vládne. Človek si svoje najhlbšie určenie doniesol so sebou, a všetky ostatné výchovné zložky musia tomu slúžiť.

Takže inými slovami – rodičia tu nie sú na to, aby vychovávali dcéru alebo syna pre seba, ale aby ich vychovávali tak, že z nich budú samostatné osoby. Systém tu nie je na to, aby ľudí vychovával pre seba, ale aby ľuďom pomáhal uviesť do života a rozvíjať dary, ktoré si doniesli so sebou: dary slobody, spravodlivosti, milosrdenstva. Ak sa jednotlivci, systémy, rodiny a spoločenstvá snažia vychovávať ľudí pre seba a pre svoje ciele, človek sa stane prostriedkom, a potom sa rozvíja nesprávne. A keď sa človek nesprávne rozvíja, nesprávne sa rozvíja aj všetko, čo robí. Teda každý systém, každá vláda, každá škola a výchovná ustanovizeň, rátajúc do toho aj rodinu, sú tu na to, aby človeku pomohli rásť. Dospelý a zrelý človek bude vedieť prevziať na seba povinnosti, chrániť svoje práva a ctiť si práva iných.

Avšak v zápase o svoje miesto v spoločnosti a rodine sa človek môže stať zanovitý. A taký človek sa opäť stráca ako ten, čo rastie iba podľa príkazov iných. Človek nie je stvorený na to, aby si sám svojvoľne určoval pravidlá správania, aby si sám určoval rast, a nemôžu to urobiť svojvoľne ani iní. Sám život a najhlbšia potreba v človeku, aby rástol v láske, sú základmi, ktorými sa musí všetko riadiť a ktorým sa všetko musí podriaďovať. Od toho závisí stanovenie správneho vzťahu medzi jednotlivcom a spoločenstvom, a správny vzťah je ovocím zrelosti.

Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeluje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava.

Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: ,Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som pocestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.’ Vtedy mu spravodliví povedia: ,Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako pocestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?’ Kráľ im odpovie: ,Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.’

Potom povie aj tým, čo budú zľava: ,Odídťe odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovi a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som pocestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.’ Vtedy mu aj oni povedia: ,Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako pocestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení, a neposlúžili sme ti?’ Vtedy im on odpovie: ,Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.’ A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“ (Mt 25, 31-46)

Láska ako najhlbšia skutočnosť a najhlbšia potreba každého človeka sa stala v Ježišovom učení a ohlasovaní hlavným prikázaním. Preňho je prvou a poslednou otázkou: Miloval si? A hlavný príkaz je: V láske slúžiť si navzájom a byť pripravený zomrieť, aby iní mohli žiť. Ved' umierať v službe lásky

neznamená zmiznúť, zničiť sa, ale stať sa schopný vo svojej šírke a hĺbke prežívať lásku v jej plnosti.

Človek je stvorený na Boží obraz a podobu a Boh je láska. Preto je láska jediný správny obraz o človeku. A jeho ideál je stať sa láskou podobný Bohu. Čím väčší človek miluje, tým je podobnejší Bohu, a tým bližší všetkým ľuďom a všetkým stvoreniam. Je jasné, že človek nie je stvorený na obraz svojej rodiny alebo spoločenského systému, ani na obraz a podobu Cirkvi, ale sa má realizovať láskou podľa predpokladu Stvoriteľa.

Ak máme pochopiť, čo sú dobré rodiny, dobrí vychovávatelia, dobrá Cirkev, musíme mať na mysli ich úlohu. Koľko kto a čím pomôže, aby človek jednotliviec objavil svoju podobnosť s Bohom a v nej rástol, obšťastňujúc seba aj iných, natoľko je to dobré. Odpoveď na nami položenú otázku kto je meradlom pre hriech a kto ho určuje, a kto je meradlom pre dobro a kto ho určuje, nachádzame v jednoduchej pravde: Nik nie je pre seba meradlom hriechu, ani ho nikto nevymyslel svojvoľne podľa svojej mienky. Hriech možno objaviť len ako nebezpečenstvo, ktoré otravuje a ničí semeno lásky v srdci človeka, a preto ho treba vykoreniť.

To isté sa dá povedať o prostriedkoch, ktoré pomáhajú, aby sa láska rozvíjala. Nie sú to svojvoľné výmysly ani Cirkvi, ani iných výchovných systémov, ale ponúkajú sa ako pomoc, bez ktorej by človek nevedel vybrať prostriedky potrebné pre najhlbšiu rásť človeka. Kresťanské pozvania k modlitbe, pôstu, spovedi, účasti na omši, čítanie a úvahy o Božom slove sú človeku pomocou, aby našiel cestu a prostriedky na ceste k cieľu. Kresťania tieto prostriedky prijímajú natoľko vážne, nakoľko pochopili ich úlohu pre svoje osobné dozrievanie.

Zaľúbenosť a čo ďalej?

V auguste si pripomeniem svoje malé výročie: 20 rokov od môjho prvého osobného stretnutia s Medžugorím. Táto púť v samote „autostopom po Európe“ bola pravdepodobne fyzicky najťažšia, ale zároveň najúrodnejšia pre srdce. Môj život sa rozdelil na pred a po Medžugorí. A teraz je čas položiť si otázku: Stala som sa inou? Žijem ruka v ruke s Máriou?

Pamätám si, že keď som prišla do Medžugoria, pozerala som na kamene, oblaky, obrazy a sochy Panny Márie a očakávala som nejaké zvláštne znamenie, zázrak, podvedome –

nejakú odmenu za výkon mojej ťažkej cesty.

Ale Panna Mária konala inak. Vzbudila v mojom srdci vrúcnu túžbu spoznať a naplniť všetky jej materinské pozvania. A stačili štyri dni naplnené modlitbou, slzami, tichými potešeniami, objavov a stretnutí, aby sa uskutočnila premena.

Vrátila som sa do sveta nesmierne šťastná, preplnená Máriinou a Ježišovou láskou. Akoby ma niekto za úsvitu prebúdzaľ, zdvíhal ma z postele a s ružencom v ruke ma viedol do parku. Na konci posledného slávnostného ruženca som už bola v kostole a čakala som na rannú sv. omšu. Tak sa začínal každý deň.

Čudovala som sa, ako som mohla predtým zaspávať bez ruženca v ruke?! Koniec koncov, modlitba ruženca je nádhernou oslavou! Treba len pozeráť na Máriu a rozjímať o jej Synovi a nie o svojich problémoch. Ruženec je dýchaním, životnou silou, nežnosťou, láskou... Po rutine neostali ani stopy! Ruženec je šťastie.

Pochopila som, čo znamená „Nalomenú trstinu nedolomí“. Božia Matka nikoho neláme, nenúti, dokonca i naše slabosti a nedostatky vie použiť na dobré. Tak usmernila aj moje ambície a tvrdohlavosť, aby porazila moju neochotu postiť sa. Ale jedna vec je postiť sa v Medžugorí s ľuďmi, ktorí sa tiež postia – to nie je vôbec ťažké. A druhá vec je postiť sa vo svete. Pracujem a žijem v katolíckej organizácii, kde som musela čeliť veľkým pokušeniam. Len v piatky, keď katolíci nejedia mäso, podávali na stôl moje obľúbené jedlá: plnené vajcia a rôzne druhy rýb. Keď som sedela za spoločným stolom a jedla si svoj chlieb a zapíjala ho vodou, rozmýšľala som, že aspoň kúsok by mi mohol zostať na zajtra! Ale to sa nikdy nestalo. Uvedomila som si, že je veľmi dôležité nepozerať sa do druhého taniera (bolo by pekné, keby sa nikto nepozeral ani do môjho).

Postupom času som si uvedomovala, že zázrakov sa stalo omnoho viac, nielen nejaký obraz v oblakoch alebo slza zo sochy. Medžugorie ma obdarilo veľkými pokladmi: darom modlitby, darom pôstu, darom priateľstva s Božím slovom a s Ježišom vo Sviatosti oltárnej.

Samozrejme som zakúšala aj útoky zlého – duchovné i fyzické. Raz, keď ma videl jeden okoloidúci s ružencom v ruke, pľuvol na mňa. Na oplátku som sa len modlila, pretože som vedela, že nepluje na mňa, ale na Pannu Máriu. V inú noc mi dvaja tínedžeri vytrhli kabelku z ruky. Peniaze a doklady som mala pri sebe, ale prišla som o svoju Bibliu a fotografiu, kde som bola s pátrom Slavkom Barbaričom.

Ale ani trpké dobrodružstvá, ani veľké zmeny nenarušili pokoj môjho srdca, keď bolo so mnou „päť Máriiných kameňov proti Goliášovi“. Tento pokoj sa navyše šírila aj na druhých. Prichádzal do kolektívov, v ktorých som pracovala, prinášal správne rozhodnutia, povzbudzoval k modlitbe s tými, ktorým bolo ťažko, menil atmosféru a uzmieroval konflikty. Nechválím sa, pretože to nie je moja zásluha. Jednoducho som len súhlasila byť nástrojom v Máriiných rukách a všetko ostatné urobila ona sama. Nemám sa čím chváliť, len so svojou sklonnosťou k hriechu, mojimi slabosťami, kvôli ktorým som tieto bohaté Božie dary mnohokrát strácala.

Časom som si začala všimnúť, že z roka na rok prichádza istý druh pomalého vyhorenia. Napriek aktívnemu životu v Cirkvi, opakujúcim sa púťami do Medžugoria moje rozhodnutie k pôstu a modlitbe sa obnovovalo na čoraz kratšie obdobie. Ako sa to mohlo stať, že sa modlitba opäť stala rutinou a pôst dosiahol bod pokrytectva plnených vajčiek, a Biblia je ohraničená čítaniami na deň? Ako sa

mohlo stať, že ma pohlcuje okolitý svet, pokoj srdca je prehlušený a objavuje sa hnev, obavy, pochybnosti, nerozhodnosť, žiarlivosť – všetko, čo Mária nemala?

Myslím si, že teraz je dôležité zdieľať aj túto skúsenosť „vyhorenia“, aby som povzbudila iných pútnikov, ktorí zažívajú niečo podobné. Viem jednu vec: keď sa neprestávam snažiť, vtedy duša dozrieva pre nebo. Aj moje pády a suchoty sú veľmi nevyhnutnou súčasťou procesu. Doba kvitnutia sa časom premenila na nepostrehnuteľný, tichý rast ako keď ovocie naberá dužinu a šťavu. Ako vzplanutie lásky mladých novomanželov pomaly vyhasína, aby sa mohlo premeniť na stálu, hlbokú a obetavú lásku, tak aj nás Mária učí milovať Pána nezištne, neočakávajúc zástup dojmov a duchovných sladkostí. Len tak sa môžeme stať podobní Márii a Ježišovi, ktorí nás milovali a milujú obetavo a nezištne. A uvedomenie si vlastnej biedy je osobitý Boží dar hodný nekonečnej vďačnosti. Ale určite budete súhlasiť, že je aj náročným darom. A aby sa ľahšie niesol, podelím sa s jedným príkladom.

Dovoľte mi pripomenúť silu materského požehnania, ktoré nám Mária dala k dispozícii. Nepovedala ako presne to máme robiť, ale pozýva nás prinášať požehnanie celému svetu. Keď odchádzam z domu spomeniem si na to a žehnám, koho stretnem: vrátnika pri vchode, okoloidúcich, predavačku v obchode, cestujúcich... Ak ste doma, duchovne môžete žehnať svojich príbuzných, milovaných a najmä tých, ktorých je ťažké milovať, s ktorými sa nerozvíjajú vzťahy, ktorí vám chcú zle a nenávidia vás. Uisťujem vás, že po piatich minútach bude vaša tvár žiariť úsmevom. A máte pred sebou ďalší krásny Boží deň s úsmevom.

Natália, Rusko

„Pod’te a uvidíte!” (Jn 1, 39)

31. MEDZINÁRODNÝ FESTIVAL MLADÝCH

Medžugorie
1.8. – 6.8.2020

*Celý program
Festivalu mladých 2020
môžete sledovať cez služobné
mediálne kanály
Media Mir Međugorje
(rádio stanica, Live stream,
youtube, facebook, instagram).*

*Ku kanálom nášho Live streamu
môžete priamo pristúpiť cez
služobnú stránku:
www.medjugorje.hr*

● **LIVE**

*Tohtoročný program Festivalu mladých môžete
sledovať v nasledujúcich jazykoch:*

***chorvátsky, anglicky, taliansky, nemecky, francúzsky,
poľsky, španielsky, rusky, maďarsky, slovensky.***

**33-DŇOVA PRÍPRAVA
K ZASVÄTENIU SA JEŽIŠOVI
PROSTREDNÍCTVOM
PANNY MÁRIE
končíme na sviatok
Nanebovzatia Panny Márie
15.08.2020**

viac info na: **www.svetlomariino.sk**

Nepretržitá modlitba a pôst za kňazov

Drahí priatelia, vo svojich posolstvách nás Panna Mária často vyzýva, aby sme sa modlili a postili za svojich pastierov. Hovorí:

"Modlite sa za svojich pastierov, aby vás prostredníctvom vášho pôstu a modlitby mohli v láske viesť." (2/02/2013)

Chceme odpovedať na slová Panny Márie a pozvať Vás k nepretržitej modlitbe a pôstu za kňazov. Môžete si vybrať jeden deň v mesiaci, kedy budete obetovať modlitbu ruženca a pôst za kňazov vo vašej diecéze.

Prihlásiť sa môžete vyplnením formulára, ktorý nájdete na našej stránke: **www.svetlomariino.com**. Prípadné otázky Vám zodpovieme na mailovej adrese: **modlitbazaknazov@gmail.com**

Nepretržitá modlitba ruženca a pôstu za pokoj

začala sa 1. októbra 2014. Vďaka Pánovi a mnohým, ktorí odpovedali pokračuje dodnes. Keď sa modlíme a postíme za uskutočnenie Máriiných plánov pokoja a jej úmysly, Boh pôsobí skrze Pannu Máriu tam, kde je to najpotrebnejšie, spôsobom akým je to najlepšie.

Pridajte sa k nám: **www.mir.com.hr/sk**

**SPOLOČENSTVO SVETLO
MÁRIINO** – súkromné združenie
veriacich. Členovia chcú
nasledovaním života Panny Márie
prinášať Svetlo – Ježiša súčasnému
svetu, modliť sa a obetovať za
uskutočnenie Božích plánov spásy
skrze Pannu Máriu v tejto dobe.

Viac informácií:

www.svetlomariino.sk

MODLITBOVÉ SPOLOČENSTVÁ –
zvyčajne sa stretávajú raz týždenne
na modlitbe ruženca na úmysly
Panny Márie, za potreby blízkych,
rozjímajú nad Božím slovom,
zasväcujú sa Nepoškvrnenému
Srdcu Panny Márie.

*Ak máte záujem finančne podporiť
činnosť spoločenstva Svetlo Máriino,
môžete prispieť na účet:*

Názov účtu: SVETLO MÁRIINO,
n. o. Banka: Slovenská sporiteľňa
(Erste Group bank) Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: SK5409000000005058517603
BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304

Pán Boh zaplať!

Šírenie tohto časopisu bez úprav /vcelku/ je vítané a povolené. Pri kopírovaní jednotlivých častí a ich použití v inom kontexte si redakcia časopisu vyhradzuje právo na vyjadrenie súhlasu. Kontaktujte nás na adrese: gospa3@gmail.com

V zhode s dekrétom pápeža Urbana VIII. a vyhlásením II. vatikánskeho koncilu autor vyhlasuje, že nechce predbiehať vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom podriaďuje. Slová zjavenia, posolstvá, zázraky a všetko ostatné majú v tomto časopise hodnotu len ľudského svedectva.